

متن پرسش

سلام و ادب: متنى نوشته بودم مى‌خواستم با جنابعالى در میان بگذارم تشکر.

به نام خدای مظلومان، مظلوم واژه ی عجیبی است؟ به چه كسانی مى‌گویند مظلوم؟ شاید تا به حال گروه‌ها، ملت‌ها و قشرهای مختلفی از مردم دنیا را مظلوم دانسته ایم. مردم یمن، مردم سوریه، مردم فلسطین و ... ولی آیا واقعا اینها مظلوم اند؟ پرسش مهم این است که مظلومیت را در چه می‌بینیم؟ در خانه نداشتن؟! در آسایش نداشتن؟! در هزار زیور و زینت نداشتن؟! حال ما با داشتن اینها چه کردیه ایم؟ گاهی فکر می‌کنم که واژه ی مظلوم بیش تر در حق ما صادق است. مظلومیت در نبودن یا نبودن مسئله این است!!! کمی فکر کنیم بین کجاییم؟ اصلا چه حضوری داریم؟ خودم هم نمی‌فهمم چه می‌گویم ولی بی وجودی چیزی غیر از این است که ما دچارش شده ایم؟ حال با نگاه به این مردم سراسر ایمان می‌توان بودن را تعریف کرد. براستی چه گذشته است بر این مردم که اینچنین صبر و مقاومتی نه تنها موجب خستگی نمی‌شود بلکه دعوتیست به آینده ای روشن از جنس انسانیت. تازه می‌توان مادر بودن را دید و پدر بودن را فهمید. انگار سخن گفتن از نسبت‌ها سخن گفتن از غزه ی عزیز است. نسبتی دوباره با خود. پیدا شدن معنای انسان حقیقتا بودن یا نبودن مسئله این است. {هر چه ایم آلوده ایم، آلوده ایم ای مرد آه می‌فهمی چه می‌گویم ما به هست آلوده ایم!!} «اخوان ثالث» براستی چرا کودک فلسطینی از این مصیبت سخت خدا را شکر می‌کند؟ «اللهم لك الحمد حمد الشاکرین لك على مصابهم» کربلای دیگری را شاهد هستیم. این حسین است که سر سلسله ی عشاق و همراهان را هدایت می‌کند به سوی حق حقیقتی از جنس پیکار. حال می‌فهمم که راز غربت، قربت است. به قول شهید آوینی: «راز قربت را، یاران، در قربانگاه بر سرهای بریده فاش می‌کنند و میان ما و حسین همین خون فاصله است.» حال مظلوم کیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! فرق است بین آن‌که خود را به دست خود، گرفتار انواع روزمره‌گی‌ها کرده و بدون نظر به هیچ آینده بزرگی، خود را تهی نموده؛ با آن کس که متوجه توحید است، به عنوان حقیقتی گشوده که در هر حالی در مقابل ما با وسعت رحمانی‌اش گشوده است، چه در سختی‌ها و چه در راحتی‌ها. این‌جا است که حتی انسان حیران است که «لطف او خوش‌تر بود یا قهر او». و این امری بود که ما پس از دفاع مقدس مدت‌ها باید منتظر آن بودیم تا معلوم شود ایمان به معنای توحید

حضرت حق در صحنه، چه اندازه کارساز است. و این‌جا است که آن کودک فلسطینی نشان می‌دهد چه اندازه در ایمان خود زندگی را فراسوی سختی و آسانی درک کرده است، آنهم به عالی‌ترین شکل. گویا بنا بر آن است که از طریق تقابل حق و باطلی که در غزه به ظهور آمده، ما تکلیف خود را با خودمان در نسبت با حق و یا باطل روشن کنیم. موفق باشید